

בעזרה ש"ת
כ"ה אדר
תשפ"א
מסכת: נגעים
פרק: ה'
משנה: ד', ה'

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580553329
טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי גרשון בהג"ר אפרים מקיטוב זצ"ל
הרה"ק רבי בצלאל יאיר בהרה"ק ר' יחיאל זצ"ל
הגאון רבי דוד ב"ר קלונימוס קלמן שפך זצ"ל

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

בין באיש אחד - אע"ג דמה נפשך יש בו בהרת אחת שפשתה, אותה שתחילתה כגריס ועכשיו כסלע, והיה ראוי להחליטו, אפילו הכי הואיל ואינו יודע על איזה נגע מחליט, טהור מגזרת הכתוב, דכתיב (ויקרא י"ג) ואם פשה תפשה בעור וטימא הכהן אותו, את הנגע הודאי הוא מטמא, ואינו מטמא את הנגע שיש בו ספק.

בין בשני אנשים - אף על פי שאחד מהם טעון הסגר שבעת ימים שנית בסוף שבוע ראשון, והאחר מוחלט, הואיל ואינו יודע איזה להסגיר ואיזה להחליט, שניהם טהורים מגזרת הכתוב.

רבי עקיבא אומר כו' - ואין הלכה כרבי עקיבא.

כל ספק נגעים אם יש ספק באם הנגע הוא טמא או טהור, אזי בתחלה כשהאדם הנגוע עדיין טהור - האדם נשאר טהור, עד שלא נזקק לטמאה וזאת כל זמן שלא החליטו הכהן לטומאה. אולם משנזקק לטמאה לאחר שכבר הוחלט האדם לטומאה - ספקו טמא לפי שמעמידים אותו על חזקתו. שואלת המשנה כיצד על איזה מקרה מדובר ברישא, עונה המשנה: שנים שבאו אצל כהן, בזה בהרת בגודל כגריס, ובזה באדם השני גודל הבהרת כסלע, בסוף שבוע בזה כסלע ובסוף שבוע ההסגר הבהרת היא בגודל כסלע אצל שניהם, ואין ידוע באיזה מהן פשה היינו שכרגע לא ידוע איזה נגע היה בתחילה כגריס והוא זה שפשה, ודין זה הוא בין באיש אחד, שהיו לו שני נגעים, ואחד מהם פשה, ואין ידוע איזה מהם פשה, בין בשני אנשים ובין במקרה שהיה באחד מהם בהרת בגודל של כגריס ובשני היתה בהרת בגודל של כסלע, ובסוף השבוע היתה בכל אחד מהם בהרת בגודל של כסלע, ואין ידוע במי מבין שניהם פשתה הבהרת - מכל מקום בין כך ובין כך האדם טהור אע"פ שבמקרה שהמדובר באיש אחד ממה נפשך יש בו בהרת אחת שפשתה, היינו שהיתה בתחילה כגריס ועכשיו היא כסלע (ולכן היה צריך להיות טמא), מכל מקום הואיל ואין הכהן יודע על איזה נגע בא להחליטו, הרי הוא טהור מגזירת הכתוב, שנאמר: "ואם פשה תפשה בעור, וטמא הכהן אותו" (ויקרא יג, כב), ודרשו מכאן אותו יודאי, היינו אם הנגע הוא ודאי הוא מטמא, ואינו מטמא את הספק (והרי פה לא יודע מי משני הנגעים פשה), וכן בשני אנשים, אע"פ שאחד מהם טעון הסגר לשבוע שני, והאדם השני ראוי להחליטו, מכל מקום הואיל ואין הכהן יודע איזה מהם להסגיר ואיזה להחליט, שניהם טהורים, וזהו שאמרו ספק נגעים טהור קודם שנוקק לטומאה. רבי עקיבא שחולק אומר: באיש אחד במקרה שלאדם אחד יש שתי בהרות ולא ידוע איזה מהן פשתה - האדם טמא שהרי בהרת אחת ודאי פשתה, ובשני אנשים ובמקרה של שני האנשים שהבאנו - כל אחד מהם טהור משום הספק.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מורי אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה'

משנתנו היא המשך המשנה הקודמת והיא עוסקת בספק נגעים במקרה שכבר הוחלט האדם לטומאה.

רבינו עובדיה מברטנורא

שניהם טמאין - דבשניהם פשה.

אף על פי שחזרו להיות כסלע - דהשתא אחר מהם טהור, הואיל והזקקו לטומאה, שניהם טמאים. דכתיב (שם) וטיהרו הכהן, את הודאי הוא מטהר ואינו מטהר את הספק.

עד שיחזרו להיות כגריס - דהשתא ודאי שניהם טהורים, שהפסיון שבעבורו הוחלטו הלך משניהם.

מְשֻׁנְזָק לְטִמְאָה אם כבר האדם הוחלט לטומאה **סְפִקוּ טִמְאָה**, שואלת המשנה **פִּיֶצֶד** באיזה מקרה מדובר ברישא של המשנה, ועונה המשנה: **שְׁנַיִם שְׁבָאוּ אֶצֶל פְּהוֹן, בְּזָה בְּהֶרֶת פְּגָרִיס וּבְזָה פְּסָלַע, בְּסוֹף שְׁבוּעַ** ההסגר נראה הנגע: **בְּזָה** בגודל של **פְּסָלַע וְעוֹד וּבְזָה** בגודל **פְּסָלַע וְעוֹד - שְׁנֵיהֶן טִמְאִין** שהרי בשניהם פשתה הבהרת. **אִף עַל פִּי שְׁחִזְרוּ** לאחר זמן **לְהֵיזוֹת פְּסָלַע וְכִסְלַע** ונמצא שנעלם הפשיון מן הנגע שהיתה בו בהרת בגודל של כסלע וטהור הוא, מכל מקום הואיל והוחזקו לטומאה - **שְׁנֵיהֶן טִמְאִין** מספק, שנאמר "וטיהרו הכהן" ומכאן דרשו: את הודאי הוא מטהר, ואינו מטהר את הספק (והרי פה יש ספק במי משני הנגעים נעלם הפשיון), וכל זאת **עַד שְׁיַחֲזְרוּ לְהֵיזוֹת** שניהם בגודל של **פְּגָרִיס** שבכגון זה ודאי שניהם טהורים, הואיל והפשיון נעלם משניהם. **זֶה הוּא שְׁאֲמָרוֹ: מְשֻׁנְזָק לְטִמְאָה סְפִקוּ טִמְאָה** שכיון שהוחלט לטומאה מעמידים אותנו על חזקתו.